

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ปราบกฎผลการศึกษาดังต่อไปนี้ คือ

ตอนที่ 1

การนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4.1

แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	105	35.0
หญิง	195	65.0
รวม	300	100.0

ตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 และ เพศชาย จำนวน 105 คน ร่องลงมาคิดเป็นร้อยละ 35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2
แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-30 ปี	80	26.7
31-40 ปี	121	40.3
41-50 ปี	67	22.3
50 ปี ขึ้นไป	32	10.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 22.3 และมีอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3
แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	114	38.0
ปริญญาโท	152	50.6
ปริญญาเอก	23	7.7
อื่นๆ (ปวส. และ ปวช.)	11	3.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษา ระดับปริญญาโท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ระดับปริญญาเอก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และอื่นๆ คือ ระดับปวส.และ ปวช. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
0-5 ปี	113	37.7
6-10 ปี	96	32.0
11-15 ปี	52	17.3
16 ปีขึ้นไป	39	13.0
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.4 พบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่แล้วมี ระยะเวลาการปฏิบัติงาน อยู่ระหว่าง 0-5 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และ 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ตาราง ที่ 4.5

แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ จำแนกตามตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ

ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
คณาจารย์	145.0	48.3
เจ้าหน้าที่	155.0	51.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าพนักงานมีตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ ส่วนใหญ่มีตำแหน่ง เป็น เจ้าหน้าที่ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 อาจารย์ผู้สอน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ลักษณะการรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจากสื่อแต่ละประเภท

ตาราง ที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. หนังสือพิมพ์	1.04	0.77	ต่ำมาก
2. วิทยุ	0.87	0.63	ต่ำมาก
3. โทรทัศน์	0.91	0.59	ต่ำมาก
4. นิตยสาร	0.91	0.57	ต่ำมาก
สรุป	0.93	0.64	ต่ำมาก

0.00 - 1.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สื่อมวลชนที่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้งที่สูงได้แก่ หนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 1.04) รองลงมาคือ โทรทัศน์ นิตยสาร และวิทยุ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 0.91 และ 0.87 ตามลำดับ การเปิดรับข่าวสารเรื่อง ประกันคุณภาพจากสื่อมวลชน โดยรวมแล้วมีค่าเท่ากับ 0.93 ซึ่งมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	\bar{x}	SD	ระดับ
1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย	1.66	0.89	ต่ำ
2. เจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย	2.47	1.30	ต่ำ
3. ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานของ สมศ.	2.07	1.28	ต่ำ
สรุป	2.07	1.15	ต่ำ

1.51 - 2.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารบ่อยครั้งที่สุด ได้แก่เจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 2.47) ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานของ สมศ. (ค่าเฉลี่ย 2.07) ส่วนสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยครั้งที่สุด คือ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 1.66) ผลสรุปโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 ซึ่งมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากเฉพาะกิจ ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์	\bar{x}	SD	ระดับ
วารสารของมหาวิทยาลัย	2.79	1.46	ปานกลาง
จดหมายข่าว	1.69	0.94	ต่ำ
หนังสือเวียน	1.57	0.80	ต่ำ
หนังสือคู่มือ	1.88	1.31	ต่ำ
สรุป	1.98	1.13	ต่ำ

1.51 - 2.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ

2.51 - 3.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา จากวารสารของมหาวิทยาลัยมากที่สุด (ปริมาณเปิดรับโดยเฉลี่ย 2.79) รองลงมา ได้แก่ หนังสือคู่มือ และ จดหมายข่าว ส่วนสื่อเฉพาะกิจประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยครั้งที่สุด ได้แก่ หนังสือเวียน โดยมีปริมาณการเปิดรับโดยเฉลี่ย 1.57 การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อเฉพาะกิจประเภทสิ่งพิมพ์ ผลสรุปโดยรวมแล้ว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.98 เกณฑ์ ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อเฉพาะกิจประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อินเทอร์เน็ต	1.04	1.15	ต่ำมาก
2. ซีดี	0.61	0.85	ต่ำมาก
สรุป	0.83	1.00	ต่ำมาก

0.00 - 1.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อเฉพาะกิจประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ผลสรุปโดยรวมแล้ว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.83 อยู่ในเกณฑ์ ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

1. อินเทอร์เน็ต ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.04 มี ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก
2. ซีดี ค่าคะแนนเฉลี่ย 0.61 มี ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อเฉพาะกิจ ประเภทสื่ออื่น ๆ

สื่ออื่น	\bar{x}	SD	ระดับ
1. บอร์ดประชาสัมพันธ์	0.80	0.70	ต่ำมาก
2. การประชุมและสัมมนา	1.77	0.70	ต่ำมาก
สรุป	1.29	0.70	ต่ำมาก

0.00 - 1.50 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า แสดงค่าเฉลี่ย การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจากสื่อเฉพาะกิจประเภทสื่ออื่น ผลสรุปโดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.29 อยู่ในเกณฑ์ ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

1. การประชุมและสัมมนา ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77 มี ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก
2. ประชาสัมพันธ์ ค่าคะแนนเฉลี่ย 0.80 มี ปริมาณการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจากข่าวสารเรื่องการควบคุมคุณภาพ

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
ของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการควบคุมคุณภาพ

การควบคุมคุณภาพ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ใช้เป็นข้อมูลเพื่อดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	1.04	0.77	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด
2. ใช้หลักการที่กำหนดในการควบคุมคุณภาพเพื่อรองรับการตรวจสอบคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย	0.87	0.63	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด
สรุป	0.96	0.70	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

0.00 - 1.50 มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลสรุปโดยรวม ความเห็นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จากข่าวสารเรื่องการควบคุมคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด โดยที่มีการใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลเพื่อดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 1.04 มีระดับการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด และเพื่อใช้หลักการที่กำหนดในการควบคุมคุณภาพเพื่อรองรับการตรวจสอบคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 0.87 ซึ่งมีระดับการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด เช่นกัน

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง
ในเรื่องการตรวจสอบคุณภาพ

การตรวจสอบคุณภาพ	\bar{x}	SD	ระดับความความถี่
1. ทำให้ทราบผลการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงานว่าเป็นไปตามระบบและถูกต้องหรือไม่	0.91	0.59	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด
2. สามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการจัดเก็บข้อมูลแต่ละองค์ประกอบเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพ	0.91	0.57	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด
สรุป	0.91	0.58	มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

0.00 - 1.50 มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง จากข่าวสารเรื่องการตรวจสอบคุณภาพ ผลสรุปโดยรวมแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 อยู่ในเกณฑ์มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด โดยที่ มีการใช้ประโยชน์ เพื่อให้ทราบผลการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงานว่าเป็นไปตามระบบและถูกต้องหรือไม่ และสามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการจัดเก็บข้อมูลแต่ละองค์ประกอบเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพที่ คะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 0.91 มีระดับการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.13

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง
ในเรื่องการประเมินคุณภาพ

การประเมินคุณภาพ	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ทำให้ท่านได้ทราบว่ามหาวิทยาลัยเกิดการ พัฒนาเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพมาก น้อย เพียงใด	1.66	0.89	มีการใช้ประโยชน์น้อย
2. ใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการปรับปรุง แก้ไข การจัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบ ในคราว ต่อไป	2.47	1.30	มีการใช้ประโยชน์น้อย
ผลสรุปโดยรวม	2.07	1.10	มีการใช้ประโยชน์น้อย

1.51 - 2.50 มีการใช้ประโยชน์น้อย

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง จากข่าวสารเรื่องการประเมินคุณภาพ ผลสรุปโดยรวม มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 2.07 อยู่ในเกณฑ์ มีการใช้ประโยชน์น้อย โดยที่ มีการใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการ
ปรับปรุง แก้ไขการจัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบ ในคราวต่อไป ที่คะแนนเฉลี่ย 2.47 ที่ระดับการ
ใช้ประโยชน์น้อย และทำให้ท่านได้ทราบว่ามหาวิทยาลัยเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ
มาก น้อยเพียงใด ที่คะแนนเฉลี่ย 1.66 ที่ระดับการใช้ประโยชน์น้อย

ตารางที่ 4.14

แสดง ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา
จากสื่อต่างๆ เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง

การใช้ประโยชน์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ใช้สนองความอยากรู้ และความสนใจ ของตนเอง	3.93	0.85	มีการใช้ประโยชน์มาก
2. เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง การประกันคุณภาพ	3.97	0.88	มีการใช้ประโยชน์มาก
3. เพิ่มพูนศักยภาพการปฏิบัติงานให้กับ ตนเอง	3.91	0.87	มีการใช้ประโยชน์มาก
4. ใช้เป็นข้อมูลในการปรับตัวให้สอดคล้อง กับนโยบายของมหาวิทยาลัย	4.10	0.87	มีการใช้ประโยชน์มาก
5. ใช้ติดตามความเคลื่อนไหวในเรื่องของ การประกันคุณภาพการศึกษา	4.26	0.91	มีการใช้ประโยชน์มาก
6. ใช้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปพูดคุย แลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น	3.64	1.90	มีการใช้ประโยชน์มาก
7. สามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา	3.63	0.97	มีการใช้ประโยชน์มาก
8. สามารถนำความรู้เรื่องการประกัน คุณภาพไปถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่นได้	2.94	1.26	มีการใช้ประโยชน์ ปานกลาง
ผลสรุปโดยรวม	3.80	1.06	มีการใช้ประโยชน์มาก

2.51 - 3.50 มีการใช้ประโยชน์ปานกลาง

3.51 - 4.50 มีการใช้ประโยชน์มาก

จากตารางที่ 4. 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกัน
คุณภาพการศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ในด้านของประโยชน์ต่อตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย 3.80) โดยกลุ่มตัวอย่างมีการนำข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้เพื่อ
ติดตามความเคลื่อนไหวในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เป็น

ข้อมูลในการปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง การประกันคุณภาพ ส่วนการใช้ประโยชน์จากข่าวสารน้อยที่สุด คือ สามารถนำความรู้เรื่องการประกันคุณภาพไปถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่นได้

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนและร้อยละของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเข้าใจยากไม่สามารถนำไปปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างถูกต้อง	18	58.06
2. ควรมีการจัดทำเอกสารที่ให้ความรู้แก่บุคลากรอย่างเพียงพอ	7	22.58
3. มหาวิทยาลัยควรจัดการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3	9.68
4. หน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยต้องแจ้งข่าวสารแก่ทุกหน่วยงานอย่างทั่วถึง	3	9.68
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพเป็นเรื่องที่เข้าใจยากและไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง มากที่สุด คือ ร้อยละ 58.06 รองลงมา คือ ต้องการให้มีการจัดทำเอกสารที่ให้ความรู้เรื่องการประกัน

คุณภาพการศึกษาอย่างเพียงพอและต้องการให้มีการจัดการประชุมสัมมนาอย่างต่อเนื่องตามลำดับ คือ ร้อยละ 22.58 และ 9.68

ตอนที่ 2

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งแยกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

1.1 เพศ ของ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : เพศของ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Independent Samples Test, t-test) ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับผ่าน
สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามเพศ

ชนิดของสื่อ	ความแปรปรวน	T	df	Sig. (2-tailed)
สื่อมวลชน	ความแปรปรวนเท่ากัน	1.36	275.87	0.24
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	1.19	298.00	0.23
สื่อบุคคล	ความแปรปรวนเท่ากัน	0.00	248.15	0.14
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	-0.23	240.17	0.14
สื่อเฉพาะกิจ	ความแปรปรวนเท่ากัน	-0.52	294.00	0.44
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	-0.56	213.81	0.44
ผลสรุปโดยรวม	ความแปรปรวนเท่ากัน	0.28	261.67	0.27
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	0.13	259.30	0.28

จากตารางที่ 4.16 พบว่า จากผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวน (Independent Samples Test, t-test) ค่าเฉลี่ยผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig. มากกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน (H_0) กล่าวคือ ลักษณะทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน มีการเปิดรับรับข่าวสารการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 อายุ ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : อายุของ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน

H₁: อายุของ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้เกิดการ เปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับ
ข้อมูลข่าวสารการเรื่องประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านมวลชน สื่อบุคคล
และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามอายุ

ชนิดของสื่อ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
สื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	2.63	3	0.88	1.82	0.31
	ภายในกลุ่ม	122.43	296	0.41		
	รวม	125.06	299			
สื่อบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	15.34	3	5.11	4.70	0.04
	ภายในกลุ่ม	321.76	296	1.09		
	รวม	337.11	299			
สื่อเฉพาะกิจ	ระหว่างกลุ่ม	10.89	3	3.63	4.38	0.07
	ภายในกลุ่ม	302.45	296	1.02		
	รวม	313.34	299			
ผลสรุปโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	9.62	3	3.21	3.63	0.14
	ภายในกลุ่ม	248.88	296	0.84		
	รวม	258.50	299			

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพจำแนกตามอายุผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามอายุ จำนวน 4 กลุ่ม พบว่า ผลสรุป ค่า Sig. เท่ากับ 0.14 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H₀ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ

แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 ระดับการศึกษา ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษา ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับ
ข้อมูลข่าวสารการเรื่องประกันคุณภาพทางการศึกษาผ่านมวลชน สื่อบุคคล
และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ชนิดของสื่อ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
สื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	2.63	3	0.88	1.82	0.31
	ภายในกลุ่ม	122.43	296	0.41		
	รวม	125.06	299			
สื่อบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	11.85	3	3.95	4.11	0.14
	ภายในกลุ่ม	389.13	296	1.32		
	รวม	400.99	299			
สื่อเฉพาะกิจ	ระหว่างกลุ่ม	12.29	3	4.10	3.92	0.01
	ภายในกลุ่ม	292.50	296	0.99		
	รวม	304.79	299			
ผลสรุปโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8.92	3	2.98	3.28	0.15
	ภายในกลุ่ม	268.02	296	0.91		
	รวม	276.95	299			

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเลือกรับข้อมูลข่าวสารองค์กรผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 4 กลุ่มพบว่า ผลสรุป ค่า Sig. เท่ากับ 0.15 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพทางการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพทางการศึกษาผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ชนิดของสื่อ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
สื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	1.46	3	0.49	1.21	0.50
	ภายในกลุ่ม	123.59	296	0.42		
	รวม	125.06	299			
สื่อบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	10.86	3	3.62	2.74	0.32
	ภายในกลุ่ม	326.25	296	1.11		
	รวม	337.11	299			
สื่อเฉพาะกิจ	ระหว่างกลุ่ม	14.17	3	4.72	5.18	0.06
	ภายในกลุ่ม	299.17	296	1.01		
	รวม	313.34	299			
ผลสรุปโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8.83	3	2.94	3.05	0.29
	ภายในกลุ่ม	249.67	296	0.85		
	รวม	258.50	299			

จากตารางที่ 4.19 พบว่าความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามระยะเวลาการ

ทำงาน จำนวน 4 กลุ่ม พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.29 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ สมมติฐาน H_0 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเลือกรับข่าวสารองค์กรผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติงานของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติงานของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่แตกต่างกันทำให้การการเลือกรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารการประกันคุณภาพทางการศึกษาผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับ
ข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ
จำแนกตามตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ

ชนิดของสื่อ	ความแปรปรวน	f	df	Sig. (2-tailed)
สื่อบุคคล	ความแปรปรวนเท่ากัน	5.92	293	0.00
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	6.00	267	0.00
สื่อสิ่งพิมพ์	ความแปรปรวนเท่ากัน	-0.72	293	0.06
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	-0.73	283	0.06
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ความแปรปรวนเท่ากัน	0.12	293	0.24
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	0.11	285	0.24
ผลสรุปโดยรวม	ความแปรปรวนเท่ากัน	1.77	293	0.10
	ความแปรปรวนไม่เท่ากัน	1.79	278	0.10

จากตารางที่ 4.20 ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติ จำนวน 2 กลุ่ม พบว่าผลสรุปโดยรวม ค่า Sig. มีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 กล่าวคือ ลักษณะทางตำแหน่งที่ปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

H_0 : การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

H_1 : การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อมวลชน กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร

สื่อมวลชน	ประโยชน์ในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย			ประโยชน์ต่อตัวเอง	สรุป
	การควบคุมคุณภาพ	การตรวจสอบ	การประเมิน		
Pearson Correlation	0.32(**)	0.14(**)	0.21(**)	0.34(*)	-
Sig. (2-tailed)	0.04	0.07	0.09	0.11	0.08
Sum of Squares and Cross-products	73.22	79.81	62.43	43.76	64.81
Covariance	0.25	0.27	0.21	0.15	0.22
N	300	300	300	300	300

** ระบุระดับนัยสำคัญที่ 0.01, * ระบุระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชน กับการใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย และการใช้ประโยชน์ตนเอง ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยรวม แล้วพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.08 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับ

สมมติฐาน H₀ แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ กับ การใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย และ การใช้ประโยชน์ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสาร เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อบุคคล กับ การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

สื่อบุคคล	ประโยชน์ในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย			ประโยชน์ต่อตัวเอง	สรุป
	การควบคุมคุณภาพ	การตรวจสอบ	การประเมิน		
Pearson Correlation	0.35(**)	0.19(**)	0.20(**)	0.11	-
Sig. (2-tailed)	0.00	0.05	0.01	0.08	0.04
Sum of Squares and Cross-products	94.34	89.47	57.33	47.28	72.11
Covariance	0.32	0.30	0.19	0.16	0.24
N	300	300	300	300	300

** ระบุระดับนัยสำคัญที่ 0.01, * ระบุระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อบุคคล กับ การใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย และ การใช้ประโยชน์ตนเอง ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยรวม แล้วพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H₀ แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อบุคคล ไม่มี

ความสัมพันธ์ กับ การใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย และการใช้ประโยชน์ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.23

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อเฉพาะกิจกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันคุณภาพ

สื่อเฉพาะกิจ	ประโยชน์ในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย			ประโยชน์ต่อตัวเอง	สรุป
	การควบคุมคุณภาพ	การตรวจสอบ	การประเมิน		
Pearson Correlation	0.26(**)	0.13(*)	0.24(*)	0.17(**)	-
Sig. (2-tailed)	0.02	0.12	0.00	0.10	0.06
Sum of Squares and Cross-products	64.23	63.64	65.06	48.98	60.48
Covariance	0.21	0.21	0.22	0.16	0.20
N	300	300	300	300	300

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01, * ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อเฉพาะกิจ กับการใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย และการใช้ประโยชน์ตนเอง ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยรวม แล้วพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ กับ การใช้ประโยชน์ ทางด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย และการใช้ประโยชน์ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ